

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . . . . . 2 frt — kr.
Fél évre . . . . . 1 „ — „
Negyed évre . . . . . 50 „
Egyes szám ára . . . . . 10 „

Hirdetések 10 krral számítatnak petisoronként.

MULATTATÓ, MINDENT FELŐLELŐ LAP
A FÜLLENTÉSEK VILÁGÁBÓL.

Megjelen minden hó 1. és 15-én.

Felelős szerkesztő:

IKLÓDY GYÖZŐ.

Kiadja egy társulat.

SZERKESZTŐ

és

KIADÓ HIVATAL,

hova a lap szellemi része és az előfizetési összeg beküldendő:
EGER, szervita-utca 393. szám.

Pásztoi nóta.

Mottó: „Gyakran rúgást ejt a számár becsületes személyen.“
Csokonai.

Megrémülve futott a sok zszurnaliszta,
Nemes zsidók vérét Pásztón a föld issza;
Neki lát és körmöl: „Ez egre kiá'tó!“
Ilyet nem producál ezer hamis váltó.

Uccu fe!, fel gyorsan belügyministerhez,
Menydörögjön hozzá e rémitő perhez.
Mutatják neki a nyomtatott újságot,
Ki elhitte a mi ott nyomtatva állott:

„Két csecsszopó zsidó négy felé vagdalva,
Többi fél eleven, többi egész halva;
Zsidóvér patakban hűmpölyög az utcán,
Testeikről a bőrt vad csoportok nyúzzván.“

Sápad a minister, szeme villámot szór;
„Reszkess Byzantium, megállj nép és doctor!
Megtanítlak én keztyűbe dudálni!“
És Pásztóra gözöl, fiskus dr. Veisz Sányi.

Vele érkezének a nagy bosszúállók,
Ministereknökkel legjobb lábon állók;
Mert a palotában vele csak komáztak,
A kegyelmes úrral csak úgy paro'áztak.

Legalább imitten fennen dicsekedtek,
Szegény jó pásztiak szörnyen megijedtek;
Mindenkinek csak úgy folyt az orra vére,
Hamut hintett borzas és büzös fejére.

Már látja ott készen a sok akasztófát,
Szűknek érzi szegény rosz nyakra valóját;
Temetőnek nézi a nagy városházat
Ahol is kezdődik a fontos vizsgálat.

Legelőt ott terem a vizsgáló bíró,
Kiszámíthatatlan türelemmel bíró;
És, hogy annál nagyobb legyen tekintélye,
Egy száll hajdu kullog a színnek terére.

Izraelben pedig megnő a kurázszi,
És vonulnak büszkén: Jákob, Smüle, Háslí;
Merész öntudattal csak úgy mosolyognak:
Majd megmutatják nek a pászti gójoknak.

Szelid szolgabíró mond rövid prólógot,
Fiskus előveszi a nagy katalógot:
E szörnyű dolgokra majd tud ő más módot,
És bedictál saktert, batyust, masamódot.

„Vádolom a doctort vétkes lázitással,
Tüzzel, vassal való zsidópusztitással;
Mert vajon ő neki számos cinkostársa,
Kiket felderít a tanuk vallomása!“

És vagy ötven zsidó bátran előadja,
Egy ember mint méne kétszázharminchatra;
És a szörnyű hepp-hepp nóta mikép zenge
Kebelrendítően szent zsidó fülekbe.

Összeesküvésnek mint jöttek nyomára,
Melynek célja lett vón' zsidók mézárálása;
Mindezekre csak úgy bámult a sok vádlott,
Nagy ámulatában szava is elállott.

A rongyos Ábrahám im ezeket vallja:
Hogy hasznosi jegyző eképen szavalla:
„Látjátok e kardot vitéz polgártársak.
Oseink is ilyen nagy karddal csatáztak.

Esküdjünk a kardra és kifent élére,
Hogy ettől omolják zsidók béle vére!“
A tömeg az esküt utánna mondotta,
Persze, hogy Ábrahám mindezt csak álmodta.

Szóval megmutatta nagy phantáziájok,
Csak úgy ragyogtak a költött hazugságok.
Thja, hiába, e nép echt orientális,
Vádlottak helgzeze azért oly jatális.

Kisütötték akkor, milyen az a doctor:
Kocsin jár az utcán, muzsikáltat sokszor;
S bár nek dobálták meg öt utcai sárral,
Tagadják erősen nagy alázatossággal.

A hepp-hepp nótaban rémhangokat hallnak,
Ijedtökben töle rohannak a falnak;
S ki katona volt is köztük Kömigrütznél,
Nagyobb ijedelmet nem állott ki ennél.

De hogy nek idézték elő a nagy scandált,
Hogy Egerbe, Pestre néhány mért szaladgált?
Az igazi valót bölcsen elhallgatták,
Gondolván, mai nap csak pénz az igazság.

Ebben a vádlottak szerényen kétkednek,
Hogy a dolgok ilyen furcsán is mehetnek:
Bármint okoskodják zszornaliszt és fiskus —
Tán ő érettök is meghalt Jézus Krisztus!

Torpedó.

Gyöngyösi uzsorások.

III.

Jojle Schwartzl.

Khülönben csak zsidó.

A zsidó hitközség egyik volt szolgájának érdemdús ivadéka; ezért szereti hitsorsosait és más felekezetűeket, de különösen zsidótársait — fosztogatni, mert a „Thalmud“ tiltja. A lator nem vesz nagy percentet, csak egy százhuzsát, zsidótól duplán, mert a „Thóra“ tiltja. És e mellett hord olyan huncutkákat, hogy Schreiber rabinus is megsokalná; ezért aztán elnevezték „zsidó érsek“-nek, gyöngéd célzással egynémely érsek hiú pénzvágára.

Régen szerény szabóműhely volt a lakása, hol csöndesen élt két kis gyermeke és neje körében; de a Jehova á'ta, hogy mi lesz a fiatal „Jojle“-ből, és büntette őt előre gyermekeiben. Elvette őket.

Ezért nem fél most már Jojle Schwartzl a Jehova büntetésétől.

Ha megdurvult és megkérgesedett arcboréval látod az utcán, azt hinnéd, hogy valami szökött bankigazgató; potrohos hasa, fehér szakállá és öles termete az igazgatót juttatja eszedbe; tétova tekintete, gyors, bizonytalan léptü járása a szökést sejtetik.

De hát tévednél kedves olvasó. Zilált szellemi állapotát, ritkán bár, de mégis fellázadó lelkiismeret mardosásai okozzák. Ilyenkor segédül hívja fac-tótumát, a vele egy nevű szenzált, ki már többször kapott pofleveseket, mint nem, — és kettecskén szépen e csitítják a lelkiismeretet — újabb gaztettekkel

Ujdonsült veje e brancheban még „Backfisch.“

Egy szegény falusi paraszt megfosztása utolsó kenyéradó szőlőcskéjétől, a szegény kapástól elrablása kis házacskájának, vagy egy zsidó ember, és különösen ennek teljes kifosztása, nála jótékonyági actust képez.

Már vagy nyole kulibát szerzett így össze könnyű, de büzös szerrel. Egyik itt, másik amott áll, amint itt is, ott is akadt egy-egy szánandó áldozat élő hálójába.

Ujabbban a nagy urakkal igyekszik geschäftet csinálni. De bizony nem sikerül neki teljesen. Legutóbb egy, a főtéren álló emeletes, nagyúri ősi házra fente fogait a büzös lélek. A nagyúri ház tekintélyes nevű tulajdonosa ugyanis adósa volt egy bizonyos összeggel; nem tudott talán a vampir Jojlénak hirtelenében fizetni, elég az ahoz, hogy a vampir, nem tudván megkeríteni egészen a házat, oda vitte a dolgot, hogy a tekintélyes nevű tulajdonos megengedte neki, miszerint az ő kedves leányának esküvőjét ez ősi házban tartsa meg.

És ott, hol azelőtt aranykulcsos, arany-sarkantyús urak, zászlótartók, királyi pohárnokok és egyéb nagy urak taposták a drága szőnyegeket: fölállították a hatágu csillagot, keresztlábu asztalt és laknároztak a szakállos vénnek, hasbatógy asszonyok, természetes jebuzeák és szakálltalan ifju jebuzeusok.

Aztán felhangzott az ujmagyarok kedverítő muzsikája, és a jelen volt „kóntár“-sereg éktelen kurjantásai kihangzottak a bonum stemmaticum-ból a nagy piacra, a hol időmérték jó érzés ember botránkozott meg a fölött, hogy menyire viheti hatalmát a lelketlen uzsora élő hálója.

És a potrohós Jojle ezt kedvtelten nézte. Hegyne! Egy nagy urat „pumpolt“ meg, aztán kap egy magyar nevű vót, aki az ő nyomdokain fog haladni, és a kiből ő neki kedve telik.

A nagyúri ház tekintélyes nevű tulajdonosa cselédjei által három napig füstöltette a szobákat, hogy elmaradjon belőlük a bennük feledett „schóleth“ és foghagyma szag . . .

Hanem azért meglásd büzös Jojle, hogyha tizszer annyit imádkoztál is az engesztelés ünnepén, mint a mennyit imádkoztál: a büntető Isten nem fogja gazságaidat elfeledni, és nem engesztelődik ki.

Memento mori!

Vederemo!

Gorgó-Medusa.

Borteleki nőmöss Ivó Dániel ur LEVELE a tekintetes Ujságfundáló urhol.

A lagzis menyegző mulatságból félig meddig kimámorosodva, fejünk zánkányos voltának miatta, legelsődször is a hasonszenyvi kúrát vettük prakszisa; udvari kémikusom a Lízi szakátsné által egy kondér egri vereset megmelegítetvén, egy ócska fertájfont églapormentes szögedi paprikát elegyítve közéje, nagy lelki gyönyörűséggel szettük belénk a megpuhult gyógyító fojadékat.

Az Emiliánus barátkáplánynak legszükségesebb volt a hasonszenyvi kúra, mert mivelhogy testjinek aza része, aki a póknak is legnagyobb, akire minden éccaka ráálmoggya a henylés medáliáját az aran keresztöt, — aza része mondok, úgy melapúlt, — jutván az úton a nemöss Kompánija közül a kolezs fenekire, — hogy mostanság inkább hasonlított a gyűrő táblához, mint soroksári kenyérhöl; pedig ez az egyes-egyedüli Talentomja Emilijánusnak, akire büszkén tekinget. — Eszembe gyutott most a horpatt horpaszról Emiliánusnak azaz esetje, mikor letelsődször a nemöss faluba gyütt. — A falu tudományos nő szeméje, Méhész Ferd, a bába, amikor möglátta a rettenetess hambár hast, kécsésben esve a természet játékján, eement este az Emiliánushol késségessen ajánlván fel a maga ügyes szógálatyát arra jaz közelinek látczó esetre, ha jaz tisztelend' uramot eléveszik az szülési fájdalomosságok; nem kívánván egyebet honorárium-

nak, mint egy kurta misét a mebboldogult első férjiért. Még arrú is gondoskottak a faluba, hogy a csudálatos újdón szülöttet közköcségen nevelik fel Márija dajkjának, avagy hímlages esetben gvárdiánynak.

Azóta is sokszor jókot neveltünk ennek az bábás Históriajának.

De most inkább eevoltunk foglalva a magunk bajaival.

A Pepi bátsinak híros, sallangos kostökjít — tele fájin minőségű ó döbreivel — kiokkupálta valami komisz vendég a bekecs z-ebjiből, annélkül, hogy erre még csak engedelmet is kért volna, és még ráadásul a szélső jobb lábán levő tyükszemjít hálábúl mögtaposta az ó testamentombéli bagarija, akivel csánczolt légyen. — A Józsi czimbora vadonat új teszess nadrágja az ellemzője körü szét-hasatt éppeg akkor, amikor a takaros tanítónyövel tánczóta a pulykát. — Igazz ugyan, hogy a tánczosnője röktön bevarta neki a mellék Szobába a repedést, de a töji mögszúrta a Józsi újját és az meggyüllött neki. — Én mög azér bosszankottam, hogyhát mijért teremtett az Úr isten szép jányt, ha zsidónak klaszifikálotta, aki még hozzá akaratos is . . . .

Möghiltam a rokkant Kompániját nálam ekkis korhej leveses ebédre, mondok hogy gyöjjünk hejre a ricsaj után! Az ebéd vége felé már nem is lácczott egyikön se, hogy a müt éccaka ébren aluttunk, bö mennyiségű kvantumba csurdígatván a beteg gyomrok fenekibe az avasat. Essvélig szoritottuk keményen a filköt, közbe-közbe nyelvén a kvartot.

Estve felé aszt inditmányoztam a nőmöss Kompánijának, hogy tisztöljük meg az árendás Fánit, adván neki egy ablakfenszter szerenádét — ahogy az úri nipség szokta mondani. Van a faluba három ócska cigányunk, úgy se vesszük egyéb hasznót belőlök. Kiattam a parancsot a boglyos Misa gyerekeknek, udvari kis béres futáromnak, hogy estvére komendérozza ide a három fekete lantost. — El is gyütt hűségössen az egész banda, csak a harmadik, a primás maratt otthol, mert mivel tennap a lagziba sok mézes kását nyelvén, keserves hascsikarást kapott. No de seba! Segítve lett a bajon, a Csóré kontrás magára válalta a primáságot, a Búger meg a nagy trombita bombardójával ajálkozott a kontrás szerepre.

Igy felszerelve 11 óra felé elindútunk óvatossan a falu túlsó szélire, ahol a Mózsai kastéja emelkedik. — A hódvilág süttöt erőssen. — A két bandista a Pepi bátsi

vezetése mellett oda csödüt a Fánika ablakja alá, ahol már tellyes setéccség uralkodott. Mink meg hárman jó távul a harangozó süvénye mellé húzóttunk, innét várva a győzedelmet.

Eccör csak rákezdik a „hepp, hepp, hepp“ nemzeti zsidó himnuszt, húzván keservessen, úgy hogy még az Istóczy szíve is mögesett vóna rajta. — Ne azt te, — kajátok a süvényemellül féhangossan; de a két füstös csak húzta tovább, a Pepi bátsi mög röhögve veri hozzá két eeső lábával a taktust; — a kuvaszok mög vonyitanak az egész úcczába kegyetlenű. Eccör kinyilik az ablak. Már a szívem maj kijugrott a böriből az örömtű, mikor nagy ijedelmemre ha'lom az ismerős löbör tilust a Mózsai hajnal szinű koponyájának mellékletivel hogy Vi hájszt? Thokarod jatok a thüzes phokolba, mert hozzátok vágok eszt o ház, hogy mög eszhi a fene bheneteket, tu lump tu Betyáren! — De a banda nem tágit, Pepi bátsi mög még jobban veri a taktust! — Behúzódik a Mózsai feje az ablakból; — de a másik percben már egy kezet látunk kinyúllani, tartván egy oan levesöstál furma fehér edént, de amejjet éccaka az ágy alatt szoktak hasznáni, s eccere mint a zápor zuhog a banda közé valami sűrű fojadék. — „Tyü, milliom kostök, és dohánzacskó! Aki bicsakval keresztölködött Jeruzsálemje van az apád kfnnyának!“ — halom kajabálni a Pepi bátsit. Futott a banda karmesterestül együtt anyi felé, ahányan vótak.

Mink se vettük tréfára a dógot, uccú vesd ee magad, futottunk gyors lépésbe hogy észre ne vegyen valaki ezután a csúnya vereség után. — Szerettem vóna a Pepi bátsit szétrágni, mint aki ennek a csúfos kudarnak oka vót, de mikor mögláttuk otthol, muszaj vót hasunkat fogva nevetni siralmas állapotján: Szeme, szája teli vót avval a csesznye fojadékval, akinek a szagáhol nincs fogható a világ minden Patikájába! A Lízi mög a Zsuzsi szógáló aji birták kimosni a szószbúl.

No iszen nem is adok én többet senki jányának éccaka ablakfenszter szerenádét!

H Y M E N.

Csernyácsi Ádi egervölgyi magánzó jegyet váltott Podrácky Petronella kisasszonnyal Kecskékötöröl. Dr. Dombuckay Tádé udvari felcser, Fleckputzer

Tárca.

Naplóm b ó l.

1881. szept. 28.

„Azaz.“ Nem volt ám szükséges az az „azaz“ itt elől. Csak azért tettem ide, mert tudom magamról, mennyire irtózik a kedves olvasó a napló-históriáktól. Tehát kérek egy kis türelmet.

*

Tegnap este a Báry testvéreknél tettünk Lajos barátommal látogatást, hogy unalmunkat elűzzük.

Izletes vacsora után, jó magyar bor került az asztalra s mi négyen hatalmasan hozzáláttunk.

Ürültek a poharak, vándoroltak a pintesüvegek: az üresek számüzettek a pincébe, honnan tartalomdúsan kerültek elő.

A közmondás, hogy: a bor megoldja a nyelveket, igazolta magát; nem fogytunk ki a beszélgetésből reggelig; — annyi mondani valónk volt, hogy néha mind a négyen egyszerre beszélünk. Az idősebb Báry valami pamutgyárat irt le, az ifjabb, a katonaeletből beszélt történeteket, Lajos az esztergomi lányokat emlegette, s én tudj' az ördög, miféle adomát daráltam; — mind ez egyszerre történt, alig hallgatunk egymásra.

Már pitymallott, midőn bucsut vetünk.

Mire egyik lábamat az ágyba tettem, — elaludtam; a másikat már csak

akkor húztam magam után, midőn valahol Kokáliában jártam álomban.

Alig fekszem egy óráig, erős, több ízben alkalmazott rázás, ugratja vándorló lelkemet az álmok eszményi világából a prózai valóra.

— Itt a kocsi állomásodról. Öltözzél szaporán.

— Aujnye! — mondom, — ez bizony holnap is jöhetett volna. (A „volnát“ már alva mondtam.)

— De az Istenért, kelj föl szaporán! — szolt anyám.

— Rögtön! — szólék — csak még öt perczet aluszom.

— Te gyerek! bizonyosan mulattál az éjjel; hol voltatok?

— Ühüm! — felelém félálmosan, a kérdésre sem ügyelve.

Végre nagy nehezen kicibáltak az ágyból, de annyira nehéz volt a fejem, hogy midőn már egyik cipőmet fölhúztam, a másikat kezemben tartva elszunditék.

— No, ez már szörnyőség. Géza! végy erőt magadon.

— Jaj, hiszen . . . vennék én . . . csak lehetne! — dörmögém.

Végre egy kancsó viznek nyakamba zuditása által fenyegettetve, felöltözém.

— Győ te! nye te! — biztatá erősen lovait kocsisom.

Sajnálom, nem irhatom regényesen, hogy: a kocsi porfellegeteket bocsátott maga után a légbé, — mert olyan sár volt, hogy önkénytelenül is kiáltám:

— No, most már el tudom képzelni, minő sár lehetett a vizözön után.

Természetes, hogy igen lassan haladtunk.

Elaludtam.

Csak akkor jöttem ijedten észre, midőn a kocsis olyat zökkent, hogy nyelvem majd ketté haraptam.

No iszen voltam a bajban: nyelvem megdagadt annyira, hogy alig fért meg a számban.

Fájdalmam daczára újra elszenderedtem . . . . .

Csak akkor ébredtem föl, midőn fiatal főnököm rám kiáltott, hogy:

— Adjon Isten!!!

Nyelvem már kilógott számból; alig birtam mind a tiz ujjommal helyre-tólni. Szörnyen resteltem a dolgot.

„Itt ugyan szépen mutatom be magamat“ — gondolám — „bizonyosan azt hiszik, hogy megvesztem.“

— Hát magának mi az istennyila lelta a nyelvét? — kérdé katonás természetű főnököm.

— Eböbe oa bohbi oaa bebababa (Megzökkent a kocsi, aztán megharaptam.)

— Ezt ugyan nem értem . . . Te Marci — sugá a kocsishoz — mindig így beszél ez a fiatal ember?

— Tudj' a fene tektes uram, otthun jó szavaat — válaszolá a kocsis egy bagósat képve a kerékhez.

*

Csak egy hét mulva birtam rendesen beszélni s megértetni esetemet.

Azóta itt vagyok Karádon s hála Istennek jól érzem magamat.

Czimem: Don Vigole

Karád (Somogy megye).

Bettikével. Náci bácsi (kovács) maros-vásártéri főfelügyelő Saefer (juhász) Magdalénikével Rácfalváról. Nyilvántartós Pörölyös Náci, mauszvárosi lakos Ozákó. Vazil kisasszonynyal Kenőcsfalváról. Evangélista Ódön magánzó phillixerász Csucsomban (Gömör-m.) Ozákó Zsófi kisasszonynyal Staunhouzéból (Anglia). Czukhor József pipaszárgyáros Newyorkból, Kultéy Pepedlivel Hangyabolyról. Rázár József, Páratlanból, Pókhálás Marieval, Bárányhegyről. Márványozó Smigye Géza, bornemissza Tumedl Rózikával Kasszi völgyről. Erős Náci Keményvölgyről, Agyagosi Emmával Sánceből. Arvai Kőrös Béla, jegyző Osztenében, Kandemi Francisza úrhölgygel Ötvösfalváról. Áldás frigyökre. Finis est sei, gratias Dei.

Sekrestyés.

Beiktatás.

Hogyha letted a szerzetfogadalmat,
Kapsz egy kis szobából álló birodalmat;
Fehér reverendát, két fekete sávval,
Cilinder kalapot, egy hosszú kabáttal . . .
Atadják a kulcsot és elhelyezkedel,
S szomszédod kiléte után leselkedel;
Kinek úgy mint neked, hasonló sors juta.
Csakhogy ő már sarzsi, nem pedig regruta.
Nem kell leskelődnöd oly igen sokáig,
Tanár viselt ember tetőtől bokáig . . .
O előz meg téged s bemutatva magát,
Körülnézi ujjon berendezett szobád.
Váltig dicsér mindent: ez ilyen-olyan szép —
Lám mint illik ide e szép női archép . . .
Most jóakarólag arra figyelmzedtet,
Megvetted-e már mind a szükségeseket?
Cvikkert, kravátlíkat s jó illatú olajt;
Ilyestéle dolgok beszerzésére hajt.
Allitván ezeket elkerülhetlennék,
Melyek szükségesek egy ily szerzetesnek. (?)
Egy fő kellékről tán megis feledkezett?
A nélkül szerzetes soha nem létezett!
Vett-e szárnyas frakkal egy fekete ruhát?
Csak nem fogja mindig őrizni e szobát? . . .
Csak nem fog kimenni tarka rend ruhában,
Szégyen-szemre talán (?) esteli sétára? . . .
Később hogyha pláne ismerősi lesznek . . .
Ilyen tarka ruhást házukba sem vesznek!
Szóval egy szó annyi, mint hogyha volna száz:
El nem kerülhető a fekete fényház. (?)
Ha már megvetettük a földi világot,
Sötétet szeressünk inkább, mint világot . . .
Hát deákjairól értesülve van-e?
Melyik a gazdaga, melyik a szegénye?
Melyik diáknak van szép fiatal anyja? . . .
S melyiknek nincs otthon, csak ritkán az apja?
Mert ilyen apróság figyelemre méltó,
E nélkül tanárság nem is gondolható! (?)
En, mint a ki jártas vagyok már ezekben,
Figyelmzedtetem, hogy járatlan ne legyen.

Buzogány.

Tarkaságok.

Meglátogatta fiát a cigányasszony a katonai kórodában, s azt igen rossz husban találván az orvoshoz kérdést intéz, vajlon jobban lesz-e az öreg vajda egyetlen fia és az ő szeme fénye?

— Ja, wohl, ja, wohl! — válaszolt az orvos biztatólag.

— Javul, javul, fenét javul, isen kérem, mán a hus is lesárad rúla, — szólott a reményt veszett anya.

Egy fiatal leány, — ki ugyan nem ette a tudományt kanállal, — özvegy kéréje boszantására festőhöz ment s a következő megrendelést tette:

— Kérem önt, rajzoljon nekem egy sápadt özvegy embert, kinek mellénye lyukas zsebében egy körölynyirt hamis 4 kros es örögjön.

Nem régen történt ez a kis intermezzo, alig egy hónapja, midőn ugyanis ő Felsége Mezőkövesdre jött.

Ezen ünnepélyre sokan rándultak Egerből is oda, a többi között az angol apácáktól abban az időben elbocsátott sekrestyés is, a ki a külső és belső szolgálátokat nem kielégítően végezte . . . Elment pedig tűzoltó ruhában sisakkal a fején, képviselendő, mint nem a tűzoltókat e kikölcsonzött egyenruhában.

A mint a király és kísérete megérkezett s az ünnepélyes bevonulás megtörtént, a templomba ment ő Felsége kíséretével, a népet pedig K. hivatalnok kivont karddal tartotta vissza a benyomulástól, a mi csak nagy nehezen sikerült. Midőn K. legjavában beszél és veszekedik, a kíséret után kis vártatva jön a sekrestyés tűzoltó is a templomba. K. azt hitte, hogy legalább is a porosz császár teljhatalmu megbízottja közeledik, aki visszamaradt, állásba teszi magát előtte s katonailag tisztelgve leereszté kardját mondván: „Kegyeskedjék egyenesen előre be a templomba tartani“, — mire a sekrestyés félvállról reá nézve, más oldalra pedig a bagólet kiadva, belépett a templomba. (K. talán ma is várja tisztelgéséért a porosz sarsrendet.)

A v—i jegyző legközelebb végrendeletet fogalmazott a mely így kezdődik: „Végrendelet. Midőn még én az ur Istentől betegséggel lettem megáldva“ stb. — No ez ugyan szép áldás!

Sóliáth gróf.

Hire futott a környékben
Hogy az ifjú Sóliáth gróf
Megérkezett kastélyába
Nagy útjáról Indiákról.
Hozott magával egy majmot,
Meg egy bamba szerezcent,
Azonfelül egy hajsfürtöt,
Mit egy indusnőtől coent.

E mesés hír a vid. ki
Művelt körben hatást keltett.
Azak, urnők s libácskák
A kastélyba szereglettek
Meglátni a csoda-majmot,
Bámulni a szerezcent
S azt a fürtöt, mit egy indus-
Nőtől a gróf keze coent.

És azóta nincs szó másról
A vidéki művelt körben.
Sóliáth gróf általános
Lármás hódolatnak örvend.
Nem hiába hozott majmot,
Hajsfürtöt és szerezcent:
Hirnevét megalapítá;
Mindem ajkon neve coeng.

Brutus.

Nincs szabály kivétel nélkül.

No pajtás, te mármeg jól elkészültel amint látom! Lásd, én rendesen minden vasárnap iszom le magamat. Mert föltettem magamban, hogy rendes ember leszek.

— Hallgass nekem a te rendességeddel. Én tudom azt, hogy mi a rendesség. Én föltettem magamban, hogy nemcsak vasárnap, de egy nap sem iszom le magamat. Hanem mindennap kivételt teszek, mert elismert szabály, hogy nincs szabály kivétel nélkül!

A „Füllentő“ hirei

☉ Van tehát Egernek asphalt burkolatja, s ha esős az idő, elég sár is rajta; ha nincs eső, nincsen sár sem, — az hát olyan kár vón' akár sem. Az érseki palota nagy kapujánál, hol a vízmedence pocsolyában áll már, egyenlőn tiszta és esős időben, sáros víz támad cipődben, s ha arra vezet utad, próbáld meg, s a cipőd — kilyukad.

○ Egy fiatal pipere kereskedő máris megbukott. Ez nem ujság, de öröm volt Izraelben, hogy a „goj“im megbukott, illetőleg hogy három kárörvendő kollegája áskálódás és rágalmaszás folytán Bécsben jóhízeműségét alááshatta, s midőn boltja becsukatott, az egyik firmának öles nagyságu falragaszok hirdették, hogy nála minden olesón kapható, — ne akadjon meg tehát a piperkőc nő világ, hadd legyen ő most a kedvence! — Ilyen a dudva mely elakarja hitetni a világgal, hogy ő rozsmaring: Csak lassan a testtel, mert senki sem vak!

— Karcsu Zsigmond firkász figyelmebe ajánljuk Don Caesarban Montfior Márki által feleségéhez mondott ezen szavait: „Gazella, Gazella vigyáz nyelvecskédre!“ Többet ezuttál nem mondunk; — reméljük megértette, mert tudunk ám mi sokat „finóc“ korából, a mi azután ha szellőztetjük nem válik becsületére.

☉ Nagy örömünkre szolgált, hogy Bazsibozuk Hanzi bátyánknak a felőle mult számunkban irt közlemény teljes elismerését kiérdemelte. Elvül tüztük ki hogy mindenkinek örömet szerezünk, kitt tollunk hegyére méltatunk; legyen megnyugodva Hanzi bátyánk mert bekros érdemei folytán örömét tetézni fogjuk, hogy méltó elismerését annál nagyobb mértékben kiérdemelhesük. (Don Hortyogó.)

□ Egy jól szervezett színész-társaság — mit igen fájlalunk, — jön megbukni — Egerbe! Ugyan ezt jövendőltük meg a mult télen szegény Lászinak is, de nem hallgatott reánk. Nem tudjátok-e, hogy a papság ellensége a színháznak, s nem óhajtja a műveltséget és felvilágosodottságot hirdető és terjesztő eme apostolokat támogatni? Nem tudjá-

EMLEKTÁBLA.

Becsületos uzsorások
a XIX ik század 2-ik felében.

Völgyi Lajos. Bucher Gusztáv.
Konn Soma. Bajzath Sándor.

Bernáth Ignác gyöngyösi

Spitzer László

Borhy László

Tóth István. Benkő Flórián.

Bugyi Pál. Joó Lőrinc.

Csillag Károly.

Schvarcz Gyula gyöngyösi.

(Folyt. köv.)

tok e. hogy itt, kevés kivétellel, csak a pincékben elhelyezett igazságnak hódolunk? Nem tudjátok-e, hogy mi állandó színházról álmodozunk, s a rövid ideig tartó művészetet fel nem karolhatjuk? — Ha pincében huzzátok fel a korrinát, ott láttok majd velünk c. fra komédiát!

○ **Hogy minő kelete** van nálunk az árpalének, mutatja azon kapkodó körülmény, hogy a még jövő év végével lejáráó sörregálét az uradalom kéz alatt, közhírré tétel nélkül bérbe kiadta. Nem tudjuk, ki huz nagyobb hasznot, az uradalom e vagy a titkos bérlő?

× **A „Regélő Themis“** 2. k száma csak november 10 én fog megjelenni.

○ **Nodob Jóska** a „Gyöngyösi Lapokkal“ újvire elperdül. Ha a vasatverő kovács patronusának Eszterházián van kovácsműhelye, s megfeledezett „legényéről“ ez kénytelen vándorolni.

* **Megjárt a szegény** kicsapott erdőkerülő, mert az igazságért principálisa nemcsak a faluból kergette ki, de még ujabban másból nyert állomásától is elvágta az útját. Nemes boszu, melynek virága Csaszlauban terem.

± **Holnap halottak** napja van, holnap tehát magukba szállnak az élőhalottak és az — uzsorások.

□ **A vásártéren** sáros időben is lehet már gyalog menni a sok fiskálisnak, panaszos és ügyesbajos embernek a kir. jbiróságához. Valahára belátta a nemes tanács és kikavicsaltatta. A ki nem hiszi, nézze meg, legalább utat tapos a járattalan — sárban.

○ **A vashid építése** feleslegesnek találtatván, s a szép helyen, hol most magas kő és sárdomb emelkedik. mint halljuk, a város emberének szobrot állítanak.

— **„Az országos dijnokegyelet alapszabályai“** című kis füzet küldetett be hozzánk. Átolvasván a kis füzetet, látjuk, hogy az egylet célja: az országban alkalmazott dijnokok közt a közművelődést előmozdítani, a beiratkozott tagokat erkölcsi és anyagi segélyben részesíteni, nekik kölcsönt nyújtani s nyugdíjaztatásukról gondoskodni. Alapító és pártoló tag lehet mindenki. Alapító egyszer s mindenkorra 20 frttal, pártoló pedig évenkénti 2 frt befizetése mellett lehet azzá. — Jótékony adományokat lapunk szerkesztője készséggel vesz át és nyilvánosan nyújtatványozza.

Szerkesztői sugások.

P. K. urnak. Valami humoros prózára nem számíthatunk? — **Z. G. urnak** Menni fog, most már utnak indul. — **Buzogánynak.** Csak folytassa. Látogassa meg alkalmissal a szerkesztőséget. — **B. B. nek.** Ne alkalmatlankodjék Tanuljon illedelmet és ugy kopogtasson be — **N. N. nek.** Azon ur emberhez semmi köztünk. Nem érdemes a toll koptatására. — **N. L. barátomnak** Kapuvárott. A napokban magánlevelet meneszték hozzád arcképemmel. **G. . . . Bandinak.** Igen szépen megirta, hogy a kortes fristökre szánt kosokból a T. . . . Jóska szüretjén milyen jó izüt ettek kásával, — mért nem küldött T. . . . abból Éles Henrik urnak is? . . . Érdekes az is mikor T. . . . Jóska „ferslogot“ evett Berényben, — egészségére kívánjuk. De az ő otrombaságai hidje el, nem olvasóink elé való. — Ha haragszik reá, — minek a pöröly kezébe?! . . . Különbén bizza reánk, be látunk mi bizonyos kártyába! Sz. . . I. -nak. Vigasztalódjék, megissza a levét annak — „Tamás bátya“!

Kiadói üzenetek. Ismételve kérjük t. előfizetőinket és lapunk megtartóit, méltóztassanak a részükre ide mellékelt postautalványon, az előfizetési összeget megküldeni.

☛ Teljes számu példányok még megrendelhetők. Egyes számok Egerben Rónay és Bartmann urak kereskedésében, Gyöngyösön: Poplán L. papirkereskedésében, Budapesten több szivartözsdében kaphatók.

Alulírott bátorkodom a n. é. közönség becses figyelmébe a bekövetkezendő téli idényre

férfi- gyapju téli kelméimet,

valamint dúsan felszerelt vászon-fehérmű és

divatcikk raktáramat

ajánlani.

Mély tisztelettel

FÓGL ÁGOSTON.

2 - 1

Előfizetési felhívás

„F Ü S T Ö L Ö“

című

antisemitikus-satyrikus és humoristikus havi-közlönyre.

Szerkeszti: **Pipa János.**

Mindenekelőtt kijelentjük, hogy vállalatunk nemcsak, hogy nem akar concurrens vállalat lenni a „12 röpirat“-tal, de sőt inkább annak útjait egyengetni lesz hivatása. A „12 röpirat“ komoly irányánál fogva egyebek közt humorisztikus rovatot sem nyithat, pedig a hol komoly érvek nem elégségesek a hatás előidézésére, ott a satyr és a humor megteszik kötelességüket.

A „Füstölő“ f. évi novembertől kezdve minden hó 1-én fog megjelenni. Elsősorban és mindenekelőtt a zsidópestis orvoslását tüzi ki céljául, de a politikai, irodalmi és általában a társadalmi-élet többi mozgalmait is mindig éber szemmel fogja kísélni, méltatva, vagy ostorozva a rendelkezése alatt álló eszközökkel.

Mindjárt az első számban megkezdjük az „Antisemita nevezetességek arcképcsarnoká“-t, és pedig az antisemiták egyik legérdemesebb tagjának, Istóczy Győzőnek jólsikerült arcképével, életrajzával.

A „Füstölő“ előfizetési ára postai bérmentes szétküldéssel

Egész évre 1 frt.

de kijelentjük, hogy csakis egész éves előfizetéseket fogadunk el.

Gyűjtőknek 5 példány után tisztelet-példánnyal szolgálunk.

Minthogy pedig a mutatószám már megjelent, kívánatra mindenkinék megküldetik.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalványon, Bartalits Imréhez, a „Füstölő kiadó.tulajdonosához (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. szám) alá intézendők.

Herzfeld Mór

Első egri ügyviselőségi és bizományi üzlete (a Lyceum átellenében, Mednyánszky-féle ház.)

Elfogad megbízásokat bor, gabna, bel- és külföldi termények bevásárlása és eladására; átadások és átvételek eszközzésére, helyben és vidéken; — ingó és ingatlan javak kezelésére, ingatlanok hasznabérbeadására; mindennemű árúk és javak szállítására a bel- és külföld minden irányába; elvállal ezen szakmába vágó mindennemű ügyek rendezését, a legjutányosabb díjjutalék (Provision) mellett.

☛ Az üzlet pincéjében — majdnem — az összes egri borok mintái találtak, melyek mindenkor megtekinthetők és melyeknek egyenkénti ára és mennyiségéről ugyanott tudomás szerezhető. ☛

Egerben az ugynevezett kacsaparton 803. sz. alatt szép helyen fekvő

emeletes sarokház,

mely 12 szobából, 4 konyhából, — tehát 4 lakrészre osztható, — továbbá egy mosókonyha, 4 éléskamara, fészter, kert, valamint borház 14 pinceosztálylyal jutányos feltételek mellett, szabadkézből minden órában eladó.

Tudakozódhatni Egerben

Gariup Péter,

háztulajdonosnál.

3 - 1